

Organ Bağışı Konusunun Yarattığı Kaygı

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

Aklı zora koşan konular, başına çıkamadığım, beni uğraştıran konular değildir; aksine bu türden zorluklar beni çok heyecanlandırır. Allah'ın izni ve yardımıyla, O'nun bana emanet ettiği, yani ecele doğru yaşarken emaneten taşıdığım beynimin hakkını vermek bana zor gelmez. Uğraşırım ve bunalmam. Yaşadığım şu zamanda emin olarak söyleyebilirim ki, başka türlüşü zaten emanete hıyanet olurdu. Bize emanet edilen her organın hakkını vermek, istenen performansı da göstermek zorundayız. Beklenen budur.

Aklı zora koşan konular genellikle, çoğunluğun hemfikir olduğu ya da umarsız ve akılsız olarak peşinden sürüklendiği ama.. her şeye karşın, yani konu üzerine açık açık fetva veren kişi ve kurumlar da olsa, kalbimin ve beynimin doğru kabul edemediği, sürgitsin şüpheyeye düştüğu konulardır.

İşte **organ bağışı** konusu da benim için bu tür konuların en başında gelir. Her zaman gelmekteydi.

Önceleri bu tutumun adını koyamıyordum. Bildiğim, daha doğrusu kalbimde olan, beni eyleme geçmekten alıkoyan güçlü bir hisse sahip olduğumdu. Hepiniz bilirsiniz, belli önemli zamanlarda Kızılay'ın çadırları şehir meydanlarında kurulur; İşlâmiyet adına, bu bağlamda iyi insan olma adına, bizlerden kan ve organ bağışı istenir. İnsan ruhu cendereye alınmıştır: “Sen yüce gönüllü bir Müslüman değil misin..”

Genç erişkinlik dönemimden bu yana, bu meydanlara hiç uğramadım, ancak ilgisiz de kalamadım. Hastanelere her gittiğimde görüşe sunulan böyle ilânlar varsa aldım, okudum; ilgili yazı ve makaleleri de okudum. Adını koyamadığım güçlü his beni eyleme geçmekten, yani **Organ Bağışı Kartı** almaktan alıkoyuyordu; buna da engel olmadım.

RH Negatif 0 (sıfır) kan grubu kümesinde yaşayan insanlardanım; bilindiği gibi bu kan grubu insan popülasyonunun en dar grubunu oluşturur. Türkiye'de kan grubu dağılımı içinde RH negatif yüzdesi bölgelere göre, 10 – 16 olarak veriliyor. Sıfır grubu da araştırmaya göre¹, bu 10-16 yüzdellik kümenin sadece 32,24 ilâ 33,70 aralığında daha da dar bir küme oluşturmaktadır. En iyi olasılıkla yüz kişide beş kişi RH Negatif 0 (sıfır) kan grubunu taşır ve bu insanlar yaşamı tehlikeye sokan bir kaza durumunda birbirlerine bağımlıdırlar. Çünkü RH Negatif 0 (sıfır) grubu, kan alışverişini sadece kendi grubu içinde yapabilir. Bu Yaradan'ın bir hükmüdür. Nasibinizde “yaşam” varsa başınız “kan” boyutunda derde girmez. Ama ben yine

---

¹ Daha fazla bilgi için bakınız. Galip Akın ve Nursel Dostbil, Türkiye'de Kan Grubu Araştırmaları, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi, 45, 2 (2005) 1-15
Web adresi: dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/26/1007/12211.pdf, erişim:22.09.2018

de Berlin dönüşümde Ege Üniversitesi'nde sürekli çalışmaya başladığım yıl, “önce önlemini al, sonra Allah’a güven” ilkesinden hareketle Üni.’de yakın çevremde kolay ulaşılabilecek, kendim dahil üç kişilik bir kan grubu kurmuştum. Birbirimize teşekkürler eşliğinde, kan yardımını gerektirecek kazalara karşı yaşam önlemi alınmıştı. Birbirimizin gerektiğinde yaşamını kurtaracaktır. Bunu yapmıştım. Süre içinde içimizden birinin “yaşamını kurtarmak” zorunda da kalmadık. Şu anda bu grup dağıldı, hepimiz emekli olduk ve birbirimizden habersiziz. Bu 1970’lerin son yıllarında yapılmıştı, günümüzde kamusal-kurumsal olanaklarla nadir kanlara çok daha çabuk ulaşabilir durumda olmalıyız. Bunun dışında çevremde kan vermemi gerektirecek herhangi bir olay da yaşamadım. Talep olsaydı.. kan bağışında bulunabilirdim.

Ancak “kan verme” başka şeydir; “organ bağış” başka şey..

Kan üretilemez.. ancak Yaradan, yerine başka bir şeyin ikâme edilmesini olanaksız kıldığı bu nimetin üretilmesi işini de yarattığı bedene yüklemiştir. Kan verirsiniz, bedeniniz verdiği kanı kısa sürede kendisi için yeniden üretir. Kan, Allah’ın kendi hükmüne dönük yaşamasını istediği, kendine kul ve halife eylediği insan bedeninin canlı kalabilmesi için gereklidir ve kan başkasına haramdır² ve “akıtılamaz”. Allah’ın hükmüdür bu.

Ama.. bedenden kesilerek alınan organın yeri boş kalır.. İşte bundan ötürü bedenimizdeki sağlıklı bir organı başkasına verme izni bize tanınmış mıdır.. iyi düşünmek zorundayız.

Karşı savları hepimiz duymuş olmalıyız. “Bedende çift olarak taşınan organların, özellikle böbreğin biri verilebilir ve her iki insan da yaşamını rahat sürdürebilir”, sözlerini biliyor olmalıyız. Allah işlev dışı kaldıklarında insan yaşamını zora sokacak organları, örneğin böbrek gibi, ya da dünya yaşamıyla iletişimi koparacak ve yine yaşamı zorlayacak, örneğin göz gibi duyu organlarını çift yaratmıştır. Bu dünya yaşamında insanı, deyim yerindeyse garantiye alan yaratılış tasarımı mükemmelliğidir; bu gerekli görülmemiş olsaydı bazı organlar çift yaratılmazdı. Gereksiz fazlalıklar içeren bir tasarımdan, ya da Allah’ın insanı bazı organlarını çift olarak tasarlarırken düşünmediğinden söz edilebilir mi..³ Ya da Allah’ın ecel hükmüyle kul ve halife kılarak yeryüzüne indirdiği insanlar üzerindeki “kaza ve kader” hükmünün icrasına insanı bu kerte vesile ve yardımcı kıldığını mı düşünmeliyiz..

Allah’a İman varsa, kul haddini de bilir. Yaratıldığımız inancını taşıyorsak, bedenimizdeki bazı organların neden çift yaratıldıkları üzerine de düşünmek zorundayız.. Bu yaratılıştaki tasarım hikmetini anlama sorunudur.

---

² NAHL - 115. Âyet, “(Allah) size, sadece ölü hayvanı, kanı, domuz etini ve Allah’tan başkası adına kesilen hayvanı haram kıldı. Ancak kim mecbur kalırsa (başkalarının haklarına) saldırmaksızın, sınırı da aşmadan (bunlardan yiyebilir). Çünkü Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.” s.279

³ Kamer - 49. Âyet, “Biz, her şeyi bir ölçüye göre yarattık.” s.529

Ayrıca bu konu Aktaş'ın⁴ da, başörtüsü özelinde “ontoloji-kültür ikilemi” ya da bağlantısı bağlamında dile getirdiği gibi, içinde yaşadığımız çağda, çağın bir gereği olarak organ bağı, kültürel kabul edilebilirliğe ulaştırılmış bile olsa, “ .. **kültürel olan nereye kadar ontolojiden bağımsız değerlendirilebilir ki...**” konusu üzerinde durmak zorundayız.

Çünkü dinî açıdan, “bilen ve idrak eden” yaratılmışlar olarak insanlar, “sahip oldukları” bedeninin ilâhî bir emanet olduğunu kabul etmek durumundadırlar; yani iman sahibi bir Müslüman, kendisine belli bir süre emanet edilen ruhun taşıyıcısı konumundaki bedenini de emaneten sahiplendiğinin bilinciyle yaşamaktadır. İnsan mülkiyetine sahip olmadığı bir “organ”ı da başkasına veremez. “Mülk Allah'ındır”. Bu noktada biz kullardan istenen de adaletli olmamıştır.. çünkü bu, mülkün temelini işlenmiş bir özdür – değerdir - nizamdır. Bunun dışına çıkılamaz. İman sahibi bir Müslüman çıkamaz..

Ayrıca bu konuda Kur'an'a dayanarak, beni düşündüren önemli başka bir durum daha vardır: O da Allah'ın tasarladığı kurduğu ve yönettiği Kosmos'da / Evren'de uygun gördüğü bir noktaya insanı “kul ve halife” kimliği ile indirirken, ona iki varoluş hattı da göstermiş olmasıdır. İnsan kendisine çizilen bu iki “yol”a bağlanmıştır; gösterilen iki varoluş sürecinin dışına da çıkamaz. Çıkabileceğini ya da çıktığını sananlar, deyim yerindeyse temel yaratılış ekseninden kayanlardır.

“Kul” olması onun Allah nazarında yaratılış⁵ nedenidir; dünyayı “imar etme görevi” ise yükümlülüğüdür. Hem Allah'ın rızasını alacak salih ameller peşinde olan bir “kul” olacak, hem de iman bilinciyle “halife” kimliğinin idrakine vararak, kendisinden beklenen “yeryüzünü imar etme” yükümlülüğünün hakkını verecek. İnsana çizilen bu iki yolun dışına çıkılabilmesi, yani alternatif varoluş yolları bulabilmesi insan aklının başarabileceği bir şey değildir. Çünkü Allah yaratılış itibariyle performans sınırları sonsuz olduğu hissini veren beyni fonksiyonel olarak sınırlamıştır. Bedendeki organ sistemleri yüzde yüz performansla çalışırken, bu yüzdenin altına kaydıklarında “hasta” tanısını alırken.. neden bizler beyin performansımızın sadece yüzde onunu kullanabiliyoruz.. bunu düşünmeliyiz. Yaradan'ın uygun gördüğü bu kadar bir işlevsellik; ama neden..

Dahası Allah, insanların kendilerine çizilen bu iki varoluş yoluna ne kadar sadık kaldıklarını ve ne kadar işlevsel olabildiklerini de görmek ve insanların kendilerine göstermek istediğinden adına “**İMTİHAN**” dediği bir değerlendirme sistemi kurmuştur. Kur'an'da günah – sevap; helâl – haram gibi kavram karşıtlığı olarak tanımlanan keyfiyeti beyan eden ne kadar âyet varsa hepsi, bizlere bu durumu açıklamaktadır.

İman sahibi Müslüman kişi niteliği olarak dile getirilen iki özelliği, Kur'an'ın üç âyetten ibaret kısacık ama mücevher değerindeki El-Asr Sûresi'nde “birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler” bağlamında belirlenmiştir. Yani “kaza ve kader” kapsamında başa gelen her şey Allah'ın öngördüğü – doğru gördüğüdür. Konuya bu açıdan baktığımda,

---

⁴ Cihan Aktaş, Başörtüsünün Soykütüğü Üzerine Düşünmek, Birikim Dergisi, Sayı: 210 - Ekim 2006
<http://www.birikimdergisi.com/birikim-yazi/4877/basortusunun-soykutugu-uzerine-dusunmek>
erişim: 24.09.2018

⁵ Zariyat – 56. Âyet, “Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım” s.522

İmtihan Sistemine kaba kaba dalmak hangi kulun haddi olabilir ki, diye düşünmekten kendimi alamıyorum.

Çünkü bugünkü işlerliği içinde **“organize organ nakli işleri”** Siyonist Dünyanın Ekonomik Hegemonyası altında sürdürülmektedir; **Organ Mafyası’nın da eylemli olduğu canlı organ ticaretine indirgenmiştir.**

Bu durumun iman sahibi bir Müslüman için **“faize bulaşmaktan” daha beter bir bataklık alan yarattığını** düşünmekteyim.

Bu konu devam edecek..